

Паніум — номер двадцять один

Рух до недільного закону у Прекрасному краї

Jeff Pippenger

2026-03-05

Історія з шістнадцятого по двадцять другий вірш одинадцятого розділу книги Даниїла починається й закінчується типологічним зображенням недільного закону. Те, що початок і кінець цієї лінії збігаються, вказує на ознаку Христа як Альфи й Омеги. У пророчому відношенні це вимагає, щоб шістнадцятий вірш було зіставлено з двадцять другим. Коли це зроблено, історія славної землі, представлена лінією Маккавеїв, переноситься до історії, викладеної у віршах з десятого по п'ятнадцятий.

Маккавеї

Маккавейське повстання символізує двадцятидворічний період, що розпочався 1776 року і завершився тоді, коли Сполучені Штати у 1798 році стали шостим царством біблійного пророцтва. Це визначає число двадцять два як історичний період, безпосередньо пов'язаний із часом кінця в 1798 році, де починається сороковий вірш одинадцятого розділу книги Даниїла.

Важливо визначити взаємозв'язок між числом двадцять два та 1798 роком. Маккавейське повстання, як прообраз американської революції, ставить у відповідність обидві революції прекрасної землі (буквальної та духовної) як такі, що відкинули державну політику Селевкідів і європейських королів, а також церковну політику Греції та Риму. В обох історичних свідченнях Греція та Рим репрезентували царя півночі.

Лінія Макавеїв представлена у вірші двадцять третьому, але вона відображає історію, що почалася через 33 роки після Паніуму з вірша п'ятнадцятого і трохи більш як за сто років до Помпея у вірші шістнадцятому. Лінія закінчується на суді хреста, суді, що простягнувся аж до 70 р. по Р. Х., хоча той період суду у вірші двадцять другому позначений просто як хрест. У пророчому сенсі макавейська лінія, яка представляє славну землю від 1776 року, далі 1798 року з династією Хасмонеїв, а потім із династією Ірода — до хреста і 70 р. по Р. Х., закінчується у вірші двадцять другому і починається двадцятьма двома роками, від 1776 до 1798. Двадцять два роки від 1776 до 1798 також типологічно зображують двадцять два роки від 9/11 до 2023, що подані як двадцять два дні в десятому розділі книги Даниїла. Макавейська лінія починається і закінчується «двадцятьма двома».

Чотири римські правителі

Вірші з шістнадцятого по двадцять другий безпосередньо ідентифікують чотирьох римських правителів і становлять іншу лінію в межах цих віршів. Маккавейська лінія вибудована згідно з принципом «повторення та розширення», а римська лінія безпосередньо представлена у віршах. Помпей здолав перші дві з трьох перешкод, коли Рим зійшов на

престол як четверте царство біблійного пророцтва в битві при Акції 31 року до н. е. Йому наслідували Юлій Цезар, Август Цезар і Тиберій Цезар. Помпей був полководцем, а останні три символи поєднані як імператори.

Останній із чотирьох правителів помирає у двадцять другому вірші, де був розіп'ятий Христос, тож ми повинні віднести останнього з чотирьох правителів Риму назад до недільного закону шістнадцятого вірша. Коли ми це зробимо, Помпей представляв би першу з чотирьох віх, де четверта й остання віха збігається з недільним законом шістнадцятого вірша. Шістнадцятий вірш був би представлений Тиберієм Цезарем, а битва при Панионі з п'ятнадцятого вірша була б представлена Августом Цезарем; битва при Рафії в одинадцятому вірші — Юлієм Цезарем, таким чином позначаючи полководця Помпея як десятий вірш і 1989 рік.

Це вказує на те, що «прихована історія» сорокового вірша одинадцятого розділу книги пророка Даниїла, тобто історія від краху Радянського Союзу 1989 року аж до недільного закону сорок першого вірша, представлена трьома лініями пророцтва, які містяться в історії, представлений у віршах від десятого до двадцять третього. Маккавеї, римські правителі та три битви проксі-сил Риму.

Це вже втретє я приходжу до вас. При устах двох або трьох свідків стане кожне слово. 2 Коринтян 13:1.

Три опосередковані війни

Десятый вірш позначає кінець четвертої Сирійської війни, що тривала з 219 до 217 рр. до н. е., коли Антіох III Магнус (Великий) перегрупувався напередодні битви, про яку йдеться в одинадцятому вірші, а саме битви при Рафії, яку представлятиме Юлій Цезар. Десятый вірш вказує на розпад Радянського Союзу 1989 року, як це подано у сороковому вірші, і Помпей узгоджується з тією історією. Шістнадцятий вірш зображує завоювання славної землі Юдеї, що типологічно означає недільний закон у Сполучених Штатах; проте Помпей також узгоджується з 1989 роком, і в 1989 році сучасний Рим подолав свою першу перешкоду, але при цьому він водночас духовно підкорив протестантську Америку, коли спокусив Рональда Рейгана укласти таємний союз зі славною землею. Союз царя з блудницею Риму означає духовне блудодіяння.

1989 рік — це той час, коли блудниця Риму починає виходити зі свого сімдесятиліття, щоб чинити блуд з усіма царями землі. Першим царем є Сполучені Штати у 1989 році, бо Сполучені Штати також представлені Ахавом, який був одружений з Єзавеллю, яка є блудницею Тиру в Ісаї 23.

І станеться того дня, що Тир буде забутий на сімдесят років, за днями одного царя; по закінченні ж сімдесяти років Тир заспіває, як блудниця. Візьми гусли, обходь місто, ти, забута блуднице; грай солодко, співай багато пісень, щоб тебе згадали. І станеться по закінченні сімдесяти років, що Господь відвідає Тир, і він повернеться до своєї плати, і буде блудодіяти з усіма царствами світу по всьому лиці землі. Ісаї 23:15–17.

Блудниця була забута у «час кінця» 1798 року, коли одержала свою смертельну рану, як це представлено у сороковому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла. У «час кінця» 1989 року вона розпочинає період загоєння своєї смертельної рани, вступаючи в блуд із царством, яке першим примусово запровадить знак її влади. Це царство було представлене Ахавом, а також Францією, яка поставила папство на престол землі у 538 році й була провідним царством, що підтримало піднесення папської влади. З цієї причини їх іменують «первістком Католицької Церкви», а також «найстаршою донькою Католицької Церкви». Франція та Ахав обидва свідчать про роль Сполучених Штатів Америки від 1989 року аж до недільного закону.

У двадцять третьому розділі Ісаї згадується блудниця Тиру, яка є також блудницею з Об'явлення 17, на чолі якої написано: «Вавилон Великий». Вона «забута» стосовно історії Сполучених Штатів, починаючи від 1798 року, коли папство перестало бути п'ятим царством біблійного пророцтва, звіром із моря в Об'явленні 13. Тоді Сполучені Штати розпочали виконувати свою роль як шосте царство біблійного пророцтва, як звір із землі в Об'явленні 13. Зрештою Сполучені Штати стають провідним царем серед десяти царів Об'явлення 17. Символічна історія періоду «сімдесяти років», «днів одного царя», являє собою сімдесят років, протягом яких Вавилон панував як перше царство біблійного пророцтва. Це типологічно зображує історію Сполучених Штатів від 1798 року й до недільного закону, де зовнішня лінія американської історії представлена республіканським рогом, а внутрішня лінія — протестантським рогом. Ці два роги представляють осердя Конституції, яка забезпечує відокремлення державної влади від церковної влади, і становлять тему майбутнього Америки.

Сімдесят років призначено блудниці Тиру, щоб її забули; після цього від часу кінця в 1989 році й аж до недільного закону вона починає співати. Вона розпочала з таємного союзу, коли захопила релігію протестантської Америки і повалила політичну структуру царя півдня через крах Радянського Союзу. Період у сімдесят років завершується історією, де Антіох Великий стоїть посеред сімнадцятирічного періоду, поділеного на десять і сім, які, перемножені, дають у добутку «сімдесят». На початку зовнішніх двохсот п'ятдесяти років, що завершилися між Рафією і Паніоном, внутрішнє часове пророцтво на дві тисячі триста років починається з того, що «сімдесят» тижнів визначені для народу Даниїла. Наприкінці тих сімдесяти тижнів, у 34 р. по Р. Х., стародавній Ізраїль був назавжди розлучений із Богом як Його обраний завітний народ, і Бог тоді вступив у шлюб зі Своєю християнською нареченою та звернувся до язичників.

207 р. до н. е. Антіох стоїть посеред «сімдесяти», ідентифікуючи завершення статусу його царства як привілейованої нації, як «славна земля», де Він обрав поставити сучасний Ізраїль. Кінець Сполучених Штатів як шостого царства при недільному законі є кінцем «сімдесяти років» Ісаї. Двохсотп'ятдесятирічна лінія Антіоха ідентифікує закриття часу благодаті для республіканського рога Сполучених Штатів безпосередньо перед недільним законом шістнадцятого вірша. Дві тисячі триста років, що закінчилися, коли 22 жовтня 1844 року розпочався суд, є прообразом того, коли суд закінчується при недільному законі. Дві

тисячі триста років починаються з сімдесяти тижнів, які ідентифікують кінець буквального Ізраїлю як Божого вибраного народу. Завершення загального періоду двох тисяч трьохсот років завершується закінченням протестантського руху, тоді як адвентний рух продовжується аж до недільного закону. Коли закриті двері 1844 року повторяться, двері замкнуться для республіканського рога, протестантського рога та державного звіра.

Те, що Антіох стоїть між періодом десяти й семи, означає, що він перебуває на кінці свого випробувального часу. Для уряду Сполучених Штатів, який є звіром із землі, випробувальний час закінчується на недільному законі, але випробувальний час рогу республіканізму закінчується перед недільним законом.

Ісус каже йому: Не кажу тобі: до семи разів, але: до сімдесяти разів по сім. Матвія 18:22.

Вираз «сімдесят раз по сім» — єдиний випадок у Біблії, коли числа подано у формі кратного виразу в такий спосіб. «Сімдесят раз по сім» — це чотириста дев'яносто років, які були «визначені» для народу Даниїла. Це — сімдесят тижнів, що розпочинають дві тисячі триста, і наприкінці двохсот п'ятдесяти років від тієї самої вихідної точки Антіох прибуває посередині десяти і семи. Антіох Великий там займає свою позицію в останніх актах своєї історії у священній драмі великої суперечки.

Закриті двері 1844 року символізують закриті двері недільного закону, а перед недільним законом шістнадцятого вірша починається семирічний період з того, що Антіох позначає кінець свого царства, і тоді його царство закінчується по завершенні семи років. Семирічний період представляє випробувальний час «образу звіра», і цей період починається з першого недільного закону 321 року. Перед першим недільним законом, який є прообразом останнього недільного закону, існує десятирічний період, що починається з едикту. З "едиктом" 313 року розпочинається випробування, представлене десятьма роками, тоді Антіох видає перший недільний закон, і випробувальний час Республіканського рога закінчується. Наприкінці семи років настають Паніум і недільний закон, що спричиняє поділ Сходу й Заходу у 330 році.

Помпей

Помпей завоював прекрасну землю у вірші шістнадцятому, але впродовж двохрічного періоду від 65 до 63 рр. до н. е. Помпей, у виконання книги Даниїла, восьмого розділу і дев'ятого вірша, насправді завоював «схід» і «[прекрасну] землю», прообразуючи подвійне завоювання у вірші сороковому та в 1989 році.

Третю перепону для язичницького Риму було подолано Августом Цезарем, відомим тим, що він сформував перший офіційний римський тріумвірат, який являв собою перший офіційний потрійний союз у Римі. Саме на третій вісі римських правителів потрійний союз офіційно позначено в римській історії. Саме при недільному законі в шістнадцятому вірші встановлюється потрійний союз дракона, звіра та лжепророка, а тоді птаха беззаконня знову ставиться на своє місце в Шінарі, як це викладено в Захарії.

Цезар Август утворив перший офіційний римський Триумвірат, але історики називають його Другим Триумвіратом, бо Юлій Цезар також утворив Триумвірат, однак це не був офіційний Триумвірат римського уряду. Відношення Юлія Цезаря та Цезаря Августа як символів потрійного союзу дракона, звіра та лжепророка у зв'язку з недільним законом, що невдовзі настане, типологічно представлене Юлієм на початку руху за примусове впровадження недільного законодавства і Августом у кінці. Пророчий зв'язок також представлений облогою Цестія у 67 році, після чого настала облога Тита. Юлій — це Цестій, а Август — Тит. Юлій і Август репрезентують потрійний союз, а Цестій і Тит — облогу.

Період, коли рух за недільний закон пророчо починається у 313 році, припадає на Міланський едикт. Далі, у 321 році, у середині цього сімнадцятирічного періоду, видається перший недільний закон. Третій етап поділу царства на схід і захід, що репрезентує поділ у Сполучених Штатах на тих, хто приймає, і тих, хто не приймає знак звіра або печатку Божу, припадає на 330 рік. Існує низка недільних законів, які ведуть до недільного закону, і 321 рік репрезентує перший недільний закон, що веде до останнього недільного закону 330 року.

На відміну від двохсот п'ятдесяти років Антіоха, двісті п'ятдесят років Нерона визначають період: вісім років, середина першого недільного закону, а потім дев'ять років. Лінія на лінію, Антіох і Нерон визначають два періоди, представлені трьома віхами. В обох лініях перша й остання віха однакові: едикт на початку, ознаменований шлюбом, що завершився розлученням, і битва між царем півночі та царем півдня як на початку, так і в кінці. Перший недільний закон 321 року посередині має бути тим місцем, де стоїть Антіох. Він стоїть на завершених процесу випробування, представленого десятьма роками, і цей процес випробування виявляє Антіоха як восьмого, що є із семи, коли він утворює образ звіра, який є восьмим, що є із семи. Водночас сто сорок чотири тисячі проходять процес випробування і переходять із сьомої, Лаодикійської, церкви до восьмої, Філадельфійської, церкви.

При першому недільному законі починається зведення образу, і завершується воно при недільному законі, про який говорить Об'явлення, розділ тринадцятий, вірш одинадцятий, — вірш, що протиставляє початок Сполучених Штатів як ягняти їхньому завершенню як дракона. Число тринадцять — символ заколоту, а символ заколоту в контексті одинадцятого вірша — тобто Сполучені Штати, що говорять як дракон, — є знаком звіра; тоді як символом тих, хто має печатку Божу, є число одинадцять. Об'явлення 13:11 окреслює розмежування між тими, хто приймає знак звіра, і тими, хто приймає печатку Божу, при недільному законі, коли Сполучені Штати заговорять як дракон.

Час випробування образу звіра має конкретні знамення, що позначають його настання і водночас типологічно вказують на його кінець. Від Ноя аж до свята Труб Бог не змінюється: Він завжди заздалегідь сповіщає про настання часу випробування. Його проголошення містяться в Його пророчому слові. Більшість адвентистів (як я припускаю) не знають, що під час знищення Єрусалима було дві облоги, або що день остаточного знищення був тотожним днем року, коли Навуходоносор у першому — «альфа» — випадку зруйнував Єрусалим і храм. Вони також можуть не знати, що облоги починалися у дні священних свят і завершилися у день священного свята, або що тривалість облоги становила три з

половиною роки. Якщо вони не знають цих фактів, то навряд чи побачать, що Юлій Цезар позначає початок часу випробування образу звіра у його найдосконалішому представленні. Під «найдосконалішим представленням» я маю на увазі його остаточне виконання.

Той самий період представлений від 1888 року аж до недільного закону, а потім знову від 9/11 аж до недільного закону, але досконале сповнення пророчого періоду встановлення образу звіра, як це представлено Костянтином Великим у 313–330 роках, починається за президентства восьмого президента від часу кінця 1989 року.

Від першого недільного закону випробувальний період щодо суботи й неділі розгортається у проміжку, який репрезентують сім років Антіоха. Сім років лінії Антіоха, помножені на дев'ять років лінії Нерона, дорівнюють шістдесяти трьом, і в 63 р. до Р. Х. Помпей підкорив славний край на виконання шістнадцятого вірша одинадцятої глави книги Даниїла. За недільного закону дев'ять царів визнають Сполучені Штати провідним царем серед десяти царів, які погоджуються віддати своє царство блудниці Тиру, яка потім має чинити блуд з усіма царями землі.

Відповідно до пророчої структури притчі про десять дів, шлюб між звіром і лжепророком був укладений у 1989 році, але при недільному законі цей шлюб довершується. Фракталом тієї історії є період суду над живими, що розпочався 11 вересня 2001 року. Від того моменту й до недільного закону триває випробувальний час образу звіра, який також є часом запечаткування ста сорока чотирьох тисяч; у цей період звершується суд над Божим завітним народом, а також над землею, на якій вони перебували, на виконання завітного пророцтва Авраама. У цей період судиться Лаодикійська церква адвентистів сьомого дня, а потім судяться ті, хто називає себе дівами. Отже, судиться протестантський ріг, і суд над ним звершується протягом періоду, коли спочатку звершувався суд над Демократичною партією республіканського рогу, аж до 2024 року, коли нині звершується суд над республіканцями республіканського рогу. Конституційний уряд є звіром, що носить два роги, і судиться при недільному законі.

Період від 1989 року до недільного закону представлений у фракталі від 11 вересня аж до недільного закону, але досконале звершення встановлення образу звіра відбувається за восьмого президента, який є з числа семи. Сімнадцять років Нерона — фрактал історії від 11 вересня до недільного закону. Сімнадцять років Антіоха — так само. Шлюб Рейгана й таємного союзу завершується відкритим союзом у період каденції восьмого президента. Перше з шлюбів Альфи й Омеги було символізоване Актом Патріота 2001 року, коли англійське право було змінено на римське право. Шлюб Міланського едикту позначає початок досконалого звершення встановлення образу звіра. Його структура ґрунтується на структурі шлюбу десяти дів і являє собою фальшивий шлюб, що відбувається під час істинного шлюбу.

Час випробування образом звіра означає «випробування», яке ми маємо пройти, перш ніж бути «запечатаними». Насамперед суд звершується над домом Божим, а потім, за недільного закону, — над тими, хто поза домом Божим. Період остаточного суду і в домі Божому, і далі

над великим множеством починається з першого недільного закону. У Сполучених Штатах буде перший недільний закон, який позначить початок досконалого й остаточного звершення періоду випробування образом звіра, що згодом завершиться на недільному законі, який сповнює Об'явлення 13:11. Той недільний закон є останнім недільним законом у славному краї. Останній недільний закон у славному краї є першим недільним законом у світі, позначаючи час випробування образом звіра для світу. Світовий час випробування починається за недільного закону в Сполучених Штатах в одинадцятому вірші тринадцятого розділу. Коли Сполучені Штати «заговорять» як дракон при недільному законі, що невдовзі настане, від дванадцятого вірша і далі в цьому розділі представлено світовий час випробування образом звіра.

З цієї причини важливо зауважити двохсот'ятдесятирічне пророцтво Нерона, що завершується сімнадцятирічним періодом, який починається едиктом 313 року, за яким послідував перший недільний закон у 321 році, а потім — поділ Сходу і Заходу у 330 році. Три етапи лінії Нерона стосуються переслідування: Нерон є символом переслідування, а 250-річний період, що репрезентує церкву Смирни, закінчився у 313 році, коли з'явилася церква компромісу. Третій етап позначає кінець царства, тож, у застосуванні до Сполучених Штатів, він означає недільний закон і перехід від шостого царства до сьомого та восьмого царств. У застосуванні до світу третьою віхою є закриття людського випробувального часу, що було прообразно позначене закриттям випробувального часу для Сполучених Штатів на початку світового періоду випробування образом звіра.

Ось чому кесар Август, третій із чотирьох римських правителів, що ведуть до недільного закону, і який, як викладено у вірші двадцять другому, позначений хрестом, може символізувати хрест, хоча за ним має слідувати Тіберій, який також символізує хрест. Період випробування, пов'язаний з образом звіра, є подвійним випробуванням: спочатку випробовується земля, а потім море. Земля — це Сполучені Штати, а море — світ.

Випробування образом звіра спричиняє подвоєння знамен; при цьому альфа другого періоду є також омегою першого періоду. 321 рік був першим недільним законом у пророчій історії, а в межах сімнадцяти років, що окреслюють час випробування образом звіра, 321 рік є першим недільним законом у Сполучених Штатах, який веде до недільного закону, що є омегою часу випробування образом звіра в Прекрасному краї. Проте 321 є також першим недільним законом для світу, тож 321 рік позначає середину як початку, так і завершення часу випробування образом звіра. 313 — це початок, і початком є едикт, який типізує недільний закон. Сімнадцять років Нерона окреслюють період наростаючих недільних законів аж до закриття часу випробування для людства.

Едикт є прообразом першого недільного закону, що веде до закриття часу випробування. Помпей у шістнадцятому вірші захопив Юдею, прообразно вказуючи на недільний закон, а Юлій Цезар утворив перший тріумвірат; хоча це був неофіційний потрійний союз, історики все ж визнають його першим. Юлій Цезар, прообразно представляючи потрійний союз недільного закону, прообразив офіційний тріумвірат Цезаря Августа, після якого при хресті послідував Тіберій. Усі чотири римські правителі є прообразом недільного закону, як і всі

три етапи сімнадцяти років Нерона.

Помпей відповідає 1989 року; Юлій відповідає одинадцятому віршу; Август відповідає п'ятнадцятому віршу, а Тиберій — шістнадцятому. Оповідь про Юлія у віршах включає його похід до Єгипту та Клеопатру. Історія повторюється в особі Марка Антонія. Марк Антоній був головним полководцем Юлія Цезаря в той час, коли Юлія було вбито двадцятьма трьома ударами ножа. Число двадцять три представляє недільний закон, а смерть Юлія від 23 ран є царством, що закінчується при недільному законі. Потім Марк Антоній, Август Цезар і Марк Лепід утворили перший офіційний Тріумвірат, щоб помститися за його смерть. Одна з тих потрійних влад, Марк Антоній, мала повторити зіткнення Юлія з Єгиптом і Клеопатрою.

Чи то Юлій, чи Марк Антоній, обоє вони є символами Риму, а Клеопатра була символом Єгипту і Греції. Вона уособлювала грецьке панування в Єгипті, обидва ці символи — символи дракона, тоді як Юлій і Марк Антоній є символами звіра. Як жінка в цих взаєминах, Клеопатра була церквою, роблячи Юлія і Марка Антонія державою. Клеопатра являє собою жінку, яка двічі була відокремлена від своїх царствених римських коханців: уперше в 1798 році, а потім при закінченні часу випробування, коли вона приходить до свого кінця, і ніхто не допоможе їй. Її остаточна загибель відбувається в битві при Акції у 31 році до Р. Х. Переможцем у битві при Акції був Август Цезар, тож ми бачимо, що Помпей помер у Єгипті, Юлій мав зв'язок із Клеопатрою в Єгипті, що було подвоєно в історії Марка Антонія, а потім Август Цезар припиняє ці взаємини при Акції. Акцій позначає недільний закон, бо саме в битві при Акції була усунена третя перешкода для Риму, і імперський язичницький Рим почав панувати триста шістдесят років, на виконання Daniel 11:24.

Помпей подолав перші дві перепони, а Август — третю.

І з одного з них виріс малий ріг, який вельми звеличився до півдня, і до сходу, і до прекрасного краю. Даниїла 8:9.

Помпей — це 1989 рік, перша віха на шляху подолання трьох політичних сил сучасним Римом у міру зцілення його смертельної рани. Йдеться про Радянський Союз, за ним — Сполучені Штати, а також Організацію Об'єднаних Націй у сорок першому вірші одинадцятої глави книги Даниїла. Війна папської влади має політичний і релігійний характер, і, з пророчого погляду, релігійну владу Сполучених Штатів було підкорено, коли було укладено таємний союз Рейгана й папи Івана Павла II. Мішенню папства є три політичні перешкоди і три релігійні сили. У 1989 році одну з трьох політичних сил було зметено; протестантизм, як сам термін, що означає протест проти Риму, також було зметено президентом Сполучених Штатів у тій самій історії. Три політичні сили — це Радянський Союз, Сполучені Штати й Організація Об'єднаних Націй, а релігійними мішенями є протестантизм разом із різними релігіями дракона, які всі вважаються спіритизмом. Три релігії, що ведуть світ до Армагеддону, — це відступницький протестантизм, католицизм і спіритизм; а внутрішні боротьби папської влади між консервативною та ліберальною ідеологією в їхній церкві разом із схизмами ортодоксального католицизму становлять

релігійну перешкоду, і ще дві релігійні перешкоди, які має подолати католицизм, — це відступницький протестантизм і спиритизм. У 1989 році протестантизм було зметено.

Якщо внутрішні боріння католицизму, як це відображено у різних католицьких пророцтвах, що походять із послань Фатіми, відокремити від її зусиль щодо подолання релігійних сил поза межами її власної релігії, то її альфа-перемогою над протестантизмом був таємний союз Рейгана, а її омега-перемогою був відкритий союз 2025 року. Її боротьба з православними церквами також відображається від початкової перемоги 1989 року до остаточної перемоги при Паніумі.

Помпей узгоджується з 1989 роком, а його дві перемоги над «сходом і приємним краєм», як їх називає Даниїл у восьмому розділі, дев'ятому вірші, становлять духовну й політичну перемогу папства над колишнім Радянським Союзом, а також супровідну духовну перемогу над славним краєм сповідуваного протестантизму. Юлій Цезар зазнає поразки при Рафії, як це сталося з Антіохом III, і як це станеться із Зеленським. Юлій є темою віршів із сімнадцятого по дев'ятнадцятий, а потім постає Август Цезар як той, хто накладає податки. Тіберій Цезар править під час розп'яття, тож Тіберій — це недільний закон шістнадцятого вірша.

Це узгоджує Августа з Панієм у п'ятнадцятому вірші, а битву при Рафії з одинадцятого вірша — з Юлієм. Битва при Панії є третьою світовою війною, що починається безпосередньо перед недільним законом шістнадцятого вірша, але потім перетворюється на битву при Акції. Паній був битвою на землі (Сполучені Штати), а Акцій був битвою на морі (світ). Август представлений при Панії в лінії чотирьох римських правителів, а при Акції він був фактичним вождем. При Панії Антіох мав справу з Єгиптом, який був у союзі з Римом, а при Акції Август мав справу з Єгиптом (Клеопатра), що був у союзі з Римом (Марк Антоній). Це означає, що Помпей представляє сороковий вірш аж до 1989 року, а Тиверіяда представляє недільний закон сорок першого вірша. Юлій Цезар з'явився у 2014 році, коли розпочалася Українська війна, прообразом якої була битва при Рафії у 217 році до Р. Х.

Це вказує, що вірші з сімнадцятого по двадцять другий починаються 1989 року і завершуються недільним законом, а отже є тією історією, яка узгоджується з «прихованою історією» сорокового вірша. Пророчна лінія Маккавеїв також узгоджується з тією самою «прихованою історією». Лінія римських правителів ідентифікує сучасний Рим — звіра з Об'явлення 16, а лінія Маккавеїв описує прекрасний край — лжепророка з Об'явлення 16. Лінія трьох битв вказує на перемогу над царем півдня — драконом з Об'явлення 16.

Ці три лінії представляють три сили, що ведуть світ до Армагеддону, і в сороковому вірші вони представлені як: цар півдня — дракон; цар півночі — звір; а колісники, вершники та кораблі — лжепророк. Три лінії від десятого до двадцять третього вірша представляють ці три сили в прихованій історії сорокового вірша; це не більше й не менше, як триваюча ілюстрація трьох суб'єктів, представлених у відкритій історії сорокового вірша.

Перший вірш

Вірші 1–4 визначають «час кінця» у 1989 році, а також вісім президентів Сполучених Штатів Америки від цієї точки відліку, завершуючись останнім, набагато багатшим, восьмим президентом. У четвертому вірші той цар стає царем світу, як це представлено Олександром Великим, царем Ахавом, десятьма царями Одкровення 17, десятьма племенами Псалма 83 та десятьма народами, представленими як символ світу в самому першому кроці Божого завіту з Аврамом у Бутті 15:18–21.

Вірші з першого по четвертий представляють історію від 1989 року аж до потрійного союзу при недільному законі у сорок першому вірші, і тому вони узгоджуються з чотирма римськими правителями, з лінією Маккавеїв і з трьома битвами у віршах з десятого по п'ятнадцятий, які разом становлять приховану історію сорокового вірша.

Вірші з п'ятого по дев'ятий окреслюють пророчну лінію, яка досконало відображає історію від 538 до 1798 року і забезпечує історичну та пророчу логіку для розуміння значущості часу кінця в сороковому вірші. Ця логіка пояснює десятий вірш як відплату за історію віршів з п'ятого по дев'ятий і тим самим визначає логіку 1989 року. Це означає, що вірші з першого по двадцять третій одинадцятій глави книги Даниїла представляють п'ять пророчних ліній, які узгоджені з прихованою історією сорокового вірша. Перші чотири вірші стосуються Трампа, восьмого президента, який є з-поміж семи, якому призначено стати царем десяти царів у сьомому царстві сімнадцятій глави книги Об'явлення.

Вірші з п'ятого по десятий визначають історію, що веде до 1798 року і далі до 1989 року; це є історія сорокового вірша. Вірші з десятого по п'ятнадцятий визначають історію трьох воєн через посередників, що починаються 1989 року; друга розпочалася 2014 року; потім 2015 року постав найзаможніший президент. Того найзаможнішого президента було вбито 2020 року, а 2022 року війна Рафії загострилася; потім 2024 року найзаможніший президент повернувся, а 2025 року обидва, і глава звіра, і глава образу звіра, були інавгуровані.

Ми продовжимо їх у наступній статті.